

Oponentský posudek

Bakalářská práce Lucie Vacovské by mohla být, jak píše na konci textu, více rozčleněna na praktické a teoretické kapitoly, a to mohla, je však spíše obsáhlou reflexí studia na Katedře autorské tvorby a pedagogiky DAMU, jak píše v úvodu, a takovou skutečně je. A je to dobře.

Je to dobře proto, že není úpornou školometskou prací, ale sebezpytným textem, vypovídajícím o člověku, který přišel studovat poznamenán předchozí zkušeností s amatérskou divadelní činností v rámci Hereckého studia Švandova divadla i výdělečnou korporátní praxí.

Úvodním tématem je otázka motivace, v současném světě spíše její zbytnění, úsilí, aby člověk uspěl. Autorka, která si je tohoto tlaku vědoma i je schopna těmto nárokům dostát, hledá cestu ke zpomalení, zastavení, trpělivosti. A domnívá se, že se jí tyto kvality v rámci současného studia na katedře daří nalézt. Motivace se mění ve víru, sebedůvěru, víru ve studium, jak zní názvy následných kapitol.

V textu se zabývá vybranými praktickými disciplínami: hlasem, řečí a hodinami herectví. Konfrontuje své předchozí zkušenosti s psychosomaticky zaměřeným přístupem KATaP. Na rozdíl od nováčka, který by své možnosti v těchto předmětech teprve hledal a psal tak o hlasu a řeči, Vacovská píše o hlasovém a řečovém systému, o nástrojích. Toto předmětné uchopení, kdy správně předpokládá, že vyvolává otázky, vnímá v přeneseném významu jako něco, co jí osobně dopomáhá snáze se dostat do svého autentického a nevymyšleného projevu (str. 16). Není tedy tím, kdo pouze objevuje, ale tím, kdo porovnává, srovnává. Kdo už je schopen náhledu a je si vědom „použití těchto nástrojů v praxi“. Jde o hlubší osobní vhled, schopnost popsat, jak co „funguje, nefunguje, mohlo by fungovat“ řečeno zpředmětnělým slovníkem. Práce je psaná poctivě, s vtipem a nadhledem.

Z teoretických zdrojů týkajících se zmíněných disciplín diplomantka odkazuje na texty Libuše Válkové, Vítězslavy Fryntové, Michala Čunderle, Ivana Vyskočila. Doplněno další literaturou.

Práce je útlá, čítá 34 stran, je součástí zdařilého závěrečného autorského vystoupení.

Otázky:

V textu se často odkazujete na autenticitu. Je autentický ten, kdo je „prostě takový“ a nepřemýšlí o tom? Nebo jsem autentický proto, že jsem schopen již určitého sebenáhledu, sebeuvědomění?

V práci je popisováno cvičení, kdy dochází ke kladné nebo záporné zpětné vazbě: ano, ano, ne, ne. Ano je vnímáno motivačně kladně, ne záporně. Vždy to tak funguje?

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 16. 9. 2022

MUDr. Eva Slavíková, KATaP DAMU